

Dr. Csillag Gusztáv

ügyvéd

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §-a alapján Polány Község Önkormányzata képviselőjében előterjesztett IV/1572-3/2018.ügyiratszámú alkotmányjogi panasz tárgyában – figyelemmel az Alkotmánybíróság Főtitkárának november 22 napján kézhez vett tájékoztatására - az alábbi

kiegészítést

terjesztem elő.

A kérelem pontosítása:

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1572-4/2018</i>	
Érkezett: 2018 DEC 04.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>0 db</i>	<i>[Signature]</i>

Az indítványozó Polány Község Önkormányzata képviselőjében

kérjük

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.35.324/2018/2. sz. alatti végzését semmisítse meg, megállapítva annak alaptörvényellenességét, mivel a megsemmisíteni kért végzés ellentétes Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében megfogalmazott jogorvoslati jogosultsághoz való joggal. A megsemmisíteni kért végzés A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/A. § (2) bekezdésében írt jogorvoslati korlátot alkalmazta olyan jogorvoslatra, amelyre a korlát nem vonatkozik. Ezáltal sérült az indítványozó jogorvoslathoz való alapjogosultsága.

A kérelem indokolásának kiegészítése:

Az előterjesztett alkotmányjogi panasz pertörténete egy anyagi jogviszonyt és egy eljárásjogi jogviszonyt ír le azzal, hogy alulírott indítványozót kizárólag eljárásjogi alkotmánysérelem érte. Az anyagi jogviszonynak az **alkotmányjogi panasz befogadhatósága** szempontjából van jelentősége, az indítványozó ugyanis önkormányzat, tehát közhatalmi jogosítványokkal is rendelkezik.

Ismerve az Alkotmánybíróság 3091/2016. (V.12.) AB határozatában írottakat, határozottan kijelentjük, hogy minket magánjogi jogalanyként ért eljárásjogi alkotmánysérelem és nem közhatalmi jogosítvány gyakorlójaként. A közigazgatási peres eljárás irataiból és az általunk leírt tényállásból megállapítható, hogy **mint fenntartó**, falugondnoki szolgáltatást működtetünk és e szolgáltatás állami támogatását vonta meg tőlünk szerintünk jogellenesen a közigazgatási per alperese a Magyar Államkincstár.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993.évi III. tv. 56.§-a és 57.§ (1) bek. a.) pontja szerint:

„56. § (1) A szociálisan rászorultak részére személyes gondoskodást az állam, valamint az önkormányzatok biztosítják.

(2) A személyes gondoskodás magában foglalja a szociális alapszolgáltatásokat és a szakosított ellátásokat.

57. § (1) Szociális alapszolgáltatások

a) a falugondnoki és tanyagondnoki szolgáltatás”

A falugondnoki szolgáltatás, mint szociális alapszolgáltatás tartalmát a törvény 60. §-a szabályozza. Az (1) bekezdés szerint:

„60. § (1)- A falugondnoki, illetve tanyagondnoki szolgáltatás célja az aprófalvak és a külterületi vagy egyéb belterületi, valamint a tanyasi lakott helyek intézményhiányából eredő hátrányainak enyhítése, az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatáshoz, valamint egyes alapszolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása, továbbá az egyéni, közösségi szintű szükségletek teljesítésének segítése.”

A szolgáltatás biztosításához az önkormányzatnak működtetési költségre van szüksége, amit az állami költségvetés támogatás formájában biztosít a törvény 125. §-a szerint:

„125. § A települési önkormányzat által megállapított és folyósított pénzbeli és természetben nyújtott ellátások kiadásaihoz, továbbá a közcélú foglalkoztatás költségeihez, valamint a helyi önkormányzatok, illetve társulásaik által fenntartott szociális szolgáltatók és intézmények működési költségeihez az állam - a központi költségvetési törvényben foglaltak szerint

a) központi költségvetésről szóló törvényben biztosított támogatással;”

Azáltal, hogy az indítványozó fenntartótól az alperes támogatást vont meg, és ezt a fenntartó jogtalannak tartja, nem közhatalmi jogosítványokat gyakorol, hanem az önkormányzat, mint állami szerv eljárása magánjogi jogalany vonatkozásában értelmezhető. **Mindezek alapján kérjük a panasz befogadását**, arra való különös tekintettel is, hogy az alkotmányjogi sérelem nem anyagi jogi, hanem eljárásjogi.

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

Ebben a tárgykörben az indítvány 2.b) pontjában írottakat fenntartjuk.

Azáltal, hogy a Kúria egy rendkívüli jogorvoslatot érdemi vizsgálat nélkül utasított el a Pp. 340/A. § (2) bekezdés a.) pontjára hivatkozva, a törvény által meghatározott jogorvoslati korlátot kiterjesztette. A jogorvoslati jogosultságot pedig csak és kizárólag törvény korlátozhatja. Ezen korlát kiterjesztése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében írottakat, ezért alkotmányellenes.

A jogorvoslati jogosultság olyan Alaptörvényben biztosított alkotmányos jog, amely nem jelent korlátozhatatlan jogosultságot, de korlátozása csak a törvényhozó által megengedett. A törvényhozó által meghatározott korlátot a jogalkalmazó nem terjesztheti ki olyan tényre melyet a törvényhozó nem határozott meg.

A perben támadott elsőfokú alperesi határozat a végrehajtás módját elsődlegesen a beszédési megbízásban jelöli meg.

A beszédési megbízás alkalmazhatósága kincstár és önkormányzat viszonyában már foglalkoztatta az Alkotmánybíróságot a 23/2003 (V.13) AB határozat szerint. Idézzük a határozatból:

„A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 28. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az állam, mint a vagyoni viszonyok alanya jogi személy, így a bírósági eljárásban marasztalható. Az államot a polgári jogi jogviszonyokban - általános szabályként - a pénzügyminiszter képviseli. Az állam tartozása a központi költségvetést terheli. A központi költségvetés az Áht. 18/B. § (5) bekezdése alapján a kincstári körbe tartozik, így a Kincstárnak az azonnali beszédési megbízás teljesítésére irányuló, az Áht. 18/C. § (11) bekezdésében meghatározott kötelezettsége az állammal szemben fennálló követelések esetén is fennáll.

Mindezeket figyelembe véve megállapítható, hogy az Áht. 18/C. § (3) bekezdésének utolsó (harmadik) mondatában foglalt tilalom a pénzköveteléseknek a Vht. 6. §-ában szabályozott pénzforgalmi úton történő behajtása tekintetében nem vezet a jogalanyok közötti megkülönböztetéshez. A végrehajtási eljárás során nem teremt az államnak, mint magánjogi jogalanynak privilegizált helyzetet és nem hozza hátrányos helyzetbe az állammal szemben fennálló pénzkövetelések jogosultjait sem.”

Az idő múlásával az idézetben megjelölt jogszabályok nagy részben hatályon kívül lettek helyezve. Mégis azért tartottuk fontosnak idézni a fentieket, hogy bemutassuk: a beszédési megbízás, mint a pénzbeli marasztalás végrehajtásának leggyakoribb módja {ma már a Vht.7.§ (1) bekezdése utal a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 35/2017. (XII. 14.) MNB rendelet 37.§ (1) bekezdésére, amely szerint: „A beszédési megbízással a kedvezményezett megbízza a fizetési számláját vezető pénzforgalmi szolgáltatót, hogy fizetési számlája javára, a fizető fél fizetési számlája terhére meghatározott összeget szedjen be.”} elsődlegesen olyan jogviszony során alkalmazható, ahol a jogegyenlőség a felek között biztosított.

A Pp. 340/A. § (2) a.) pontjában meghatározott korlát: „a) az adóhatóságnál fennálló, továbbá az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító,” fizetési kötelezettség végrehajtása során már olyan jogalanyok közt megfogantatba a végrehajtás, ahol az állami kényszer közvetlenül érvényesül az állami adó és vámhatóság részéről Az adózás rendjéről szóló 2003 évi XCII tv.72.§ (1) bek. d.) pontja alapján.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az alperes elsőfokú határozatában írt elsődleges végrehajtási módot, a beszédési megbízást nem vette figyelembe, ezért jogellenesen, azaz Alaptörvényt sértően terjesztette ki a Pp. 340/A § (2) bekezdés a.) pontjában írt jogorvoslati korlátot.

Érintettség, indítványozói jogosultság:

Az érintettségünk formai és tartalmi tényekkel indokolható.

Formai tény: azon per felperesei vagyunk mely perben a sérelmes kúriai végzés elzárt minket a törvényben meghatározott rendkívüli jogorvoslattól, felülvizsgálati kérelmünk érdemi tárgyalásától.

Az érintettség tartalmi oldala a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 112.§-ában írottakból vezethető le.

„112. § (1) A helyi önkormányzat feladataihoz igazodóan választja meg a gazdálkodás formáit, és pénzügyi előírások keretei között önállóan alakítja ki az érdekeltségi szabályokat. A helyi önkormányzat a feladatai ellátásának feltételeit saját bevételeiből, más gazdálkodó szervektől átvett bevételekből, valamint központi költségvetési támogatásból teremti meg.”

Az alperes központi költségvetési támogatás egy részét vonta meg tőlünk, mint falugondnoki szolgáltatást fenntartó magánjogi jogalanytól. A megvont összeget elsődlegesen beszédési megbízás során lehet végrehajtani. A megvonás jogosságát vitattuk a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt, ahol keresetünket elutasította a bíróság. Sajtóhírek szerint több mint száz hasonló tényállás alapján hozott marasztaló határozatot az alperes és a rendes jogorvoslati eljárások során az eljáró bíróságok különböző határozatokat hoztak. Szükség lenne a jogegység megteremtésére ebben a körben. A felülvizsgálati kérelmet ennek elősegítése érdekében terjesztettük elő. Az érdemi vizsgálat mellőzésével történt elutasító kúriai végzés ezt a reményünket is meghiúsította.

Az indítványban írottakat egyebekben fenntartva;

Kaposvár, 2018. november 26. napján.

Tisztelettel:

Dr. CSILLAG GUSZTÁV
ügyvéd

[Handwritten signature]
Polány Község Önkormányzata
indítványozó, kérelmező
képviselőként